

Na úvod svého posudku musím uvést, že jsme, stále více, udivováni schopnostmi studentů v šestém semestru jejich studia, tedy po absolvování pouhých tří ateliérových projektů zpracovat projekty v takovém rozsahu, na jaký si troufne obvykle vícehlavá kancelář s týmem specialistů. Na počátku semestru se zdálo, že zadání je nesplnitelné. Tím víc jsem na jeho konci nadšen úrovní předkládaných projektů. Vlastně mám dojem, po shlédnutí některých projektů diplomních, že je systém obrácený a magisterské projekty odpovídají více běžným ateliérovým výstupům nižších stupňů.

Takový úvod k posudkům jsem psal v počátcích svého působení ve škole, letos dokončuji desátý semestr a tak si troufnu trochu kritiky do vlastních řad. Uvědomuji si, čím dál víc, že tříletý bakalářský stupeň je nesmyslně krátký. Myslím, že prodloužení o rok, tedy další dva ateliérové projekty by vyzbrojilo bakaláře pro praxi architekta mnohem lépe, než nesmírně vyčerpávající, mnohdy ale pouze formální, práce, na rozpracování studie, kterou student zpracovává jak svůj třetí ateliérový projekt. Sleduji studenty už pátý rok a uvědomuji si, jak nepřipravení k bakalářským projektům přistupují, jak zaskočení bývají už jen při formulaci zadání. Jsou možné dvě formy, jedna, kterou ale náš atelier od počátku odmítá, obětovat jeden semestr a odbýt studii pro bakalářku banálním projektem. Druhou, dospělou cestu volíme my, při studii nikterak netaktizujeme, a veškeré problémy, které nutně vyvstanou, řešíme až při samotném projektu.

A tady bych se znovu pozastavil nad průběhem semestru, respektive konzultacích specialistů. Za studii neseme určitou zodpovědnost tím, že jsme ji připustili jako podklad pro následný projekt. V počátcích projektu máme tendenci konzultovat společně se stavařem a statikem. Absolutně nemáme šanci být u vstupních konzultací TZB, PBR a PAM, a jejich zpětných dopadů na projekt, respektive architekturu domu. A studenti, spolu s námi, bývají mnohdy zmateni a vlastně nevědí, co projektují. Kvůli podpisům specialistů odvedou penzum požadované práce, spočítají požární zatížení, ale princip fungování domu při požáru jim unikne, cestou nejmenšího odporu rozvedou po domě všechna media, neznají ale radiátory a všichni topí betonovými stěnami, spočítají a navrhnu ten nejskvělejší jeřáb a zařízením staveniště se všemi meziskládkami zaberou půl města.

Tato forma bakalářek pro mnohé znamená první traumatizující zážitek, pokud před tím nevypadli ze školy z matiky, celý semestr, v lepším případě, pracuji ve stresu, vypadávají z kolektivu vertikálního atelieru a individuálně dřou a pokud vše stihnou, čekají pak (v zimě dva měsíce) na ohodnocení své práce. Pokud nestihnou, riskují druhý pokus a prodlouží si studium o rok. Tím si vyčerpají možnost dalšího prodloužení studia. Efektivnější by určitě bylo strávit rok nad smyslupnějšími projekty.

Tímto kritickým zamyšlením jsem se dostal k vlastním posudkům bakalářských projektů obou dnešních uchazečů. Oba zvolili tu druhou, riskantní cestu, přestože projekt měli více méně hotový spolu s ostatními Dráždanskými projekty včas v létě, rozhodli se ho ještě kvalitativně posunout

V loňském zimním semestru jsme, na rozdíl od všech předchozích zadání, kdy jsme v našem atelieru místo a program hledali v širším kontextu měst, rozhodli jsme se tentokrát převzít zadání aktuální studentské mezinárodní soutěže na novou budovu školy architektury v Drážďanech. Tedy konkrétní místo prakticky v centru Drážďan, uvnitř kampusu Technické university, soutěžními podmínkami nazývané Brána do kampusu s konkrétním, trochu předefinovaným programem.

S Janem Pernekrem jsme se poprvé setkali na emauzském projektu, před dvěma lety, vlastně si nepamatuju dům, vzpomínám si jen, že jsme při hodnocení nebyli oboustranně příliš nadšeni. Oběma stranám to ale evidentně nezabránilo v dalším semestru v pokračování na studii bakalářky. Ani začátek práce na studii nebyl z Honzovy strany příliš rasantní. Stanovil si výchozí parametry svého projektu *Živá škola. Otevřená a transparentní. Forma, kterou prostoru dávají studenti je nadřazena formě prostoru jako takového. Volný plán atelierů / velký pracovní prostor propojující studenty.*

Zpočátku váhal, ostatně mezi dvaceti školami není jednoduché být originální, pak přišel s konceptem prolámaného hranolu jasně usazeného ve schwarzplánu Campusu. Postupem práce v semestru studii zjednodušoval, cizeloval dispozice, prořezáním atrií dostává do hloubky dispozice vzduch a světlo. Do prolomených atrií /dvorků vsadil vertikální hranoly věží se schodišti, výtahy, toaletami ale i přednáškovými místnostmi a celý hranol zabalil do klece. Tím získala architektura, do té doby „obyčejného“ domu, jistou rafinovanost.

Na vlastním projektu bakalářském už pracoval Honza s velkým nasazením, nejprve odjel na místo prověřit skutečnou topografii terénu, zkontroloval soulad se zadaným programem, a znovu precizoval dispoziční řešení. Oproti studii upravil, respektive přeházal orientaci vkládaných vertikálních věží, prohloubil atria do suterenu, dostává tedy vzduch a světlo do podzemního podlaží.

Monolitický železobetonový skelet, který je v místech vertikálních komunikací, utilitních prostor, malých přednáškových sálů a respirií vyplněn „jádry“. Byl jsem při konzultacích statiky a zaujala mne forma použité dilatace, myslím, že obhajoba dostatečně vysvětlí onu zmíněnou rafinovanost obálky, tušení souvislostí vnitřních aktivit pro kolemjdoucí, pocit bezpečí vůči nástrahám vnějšího světa uvnitř?

Projekt si prohlížíme se zaujetím, přes počáteční rozpaky je dotažený do provozní, dispoziční a prostorové čistoty. Penzum práce požadované pro bakalářský projekt Jan Pernekr odvedl a zkušenosti, či dovednosti, které tento projekt, završující třetí ročník studia, má prokázat jednoznačně prokázal, a zároveň nabyt, zejména při prezentaci svého projektu kritickému oponentovi. Na tuto „konzultaci“ myslím Honza nezapomene a bude to do budoucna jeho hlavní vzpomínkou na bakalářské studium.

Jan Pernekr je určitě připraven pokračovat v magisterském studiu architektury. Pro své vlastnosti bude důležitým členem architektonického týmu. Projekt je prezentován v ohromujícím rozsahu, s jistotou naplnil všechny požadované složky, bez jakýchkoli pochybností navrhuji hodnocení **B – velmi dobrý**